

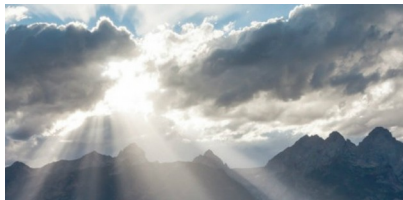

Tygodnik Parafii Świętego Józefa Oblubieńca Najświętszej Maryi Panny

Drodzy Parafianie! Bracia i Siostry w Chrystusie! Święty Kościele we Wręczycy!

„I wołał jeden [Serafin] do drugiego:
«Święty, Święty, Święty jest Pan Zastępów.
Cała ziemia pełna jest Jego chwały»” (Iz 6, 3)

Kochani, módlmy się za tych, którzy nie widzą dobra w tym świecie, nie widzą Bożej chwały. Oni bardzo cierpią. Wczoraj rozmawiałem z młodym pracującym mężczyzną, po spowiedzi św. o którą poprosił po mojej konferencji. To kolejny człowiek, którego spotkałem, który uważa, że świat wokół jest piekłem.

Głośmy obecność Boga wśród nas i pokazujmy owoce Jego działania! To jest jak opowiadanie niewidomemu o pięknie gór i słońca. Jak się nawróci, to sam zobaczy.

ks. Robert Grohs, Proboszcz

Papież Franciszek na Twitterze:

„Wszyscy potrzebujemy uzdrowienia i wszyscy możemy uzdrawiać innych, jeśli jesteśmy pokorni i łagodni: dobrym słowem, cierpliwością czy spojrzeniem.” (7.02.2019) „Podróż do Zjednoczonych Emiratów Arabskich to jedna z Bożych „niespodzianek”. Oddajmy za to chwałę Bożej Opatrzności i módlmy się, aby zasiane ziarno wydało owoc pokoju.” (6.02.2019) „Błogosławieństwa są mapą życia: zapraszają, byśmy zachowali czystość serca, żyli w łagodności i sprawiedliwości, dla wszystkich byli miłośnikami i znosili cierpienia w zjednoczeniu z Bogiem.” „Św. Franciszek przypomina nam, że chrześcijanin wyrusza uzbrojony jedynie w swą pokorną wiarę i konkretną miłość. Jeśli będziemy żyć w świecie na sposób Boży, staniemy się kanałami Jego obecności.” (5.02.2019) „Modlitwa oczyszcza serce ze skupienia się na sobie. Modlitwa płynąca z serca umacnia braterstwo.” „Dokument o ludzkim braterstwie, który podpisałem dziś w Abu Zabi wraz z moim bratem wielkim imamem Al-Azhar, zachęca wszystkich, którzy mają w swym sercu wiarę w Boga i wiarę w braterstwo, aby jednoczyli się i razem współpracowali.” „Bóg jest z człowiekiem, który dąży do pokoju. I z nieba błogosławi każdy krok, który na tej drodze jest podejmowany na ziemi.” (4.02.2019) „Wyjeżdżam do Zjednoczonych Emiratów Arabskich. Udaję się do tego kraju, jako brat, by wspólnie zapisać nową kartę dialogu i razem przejść szlakami pokoju. Módlcie się za mnie!” (3.02.2019)

Święta myśl od świętych:

„Wyrażając serdeczną solidarność z tymi, którzy cierpią, wzywam ich, by z wiarą kontemplowali tajemnicę Chrystusa ukrzyżowanego i zmartwychwstałego, a przez to potrafili dostrzec w swoich bolesnych doświadczeniach pełen miłości zamysł Boży. Tylko wpatrując się w Jezusa, «Męża boleści, oswojonego z cierpieniem» (por. Iz 53, 3), można znaleźć pogodę ducha i ufność.”
(św. Jan Paweł II,
z Orędzia na IX Światowy Dzień Chorego)

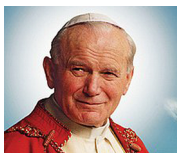

Ogłoszenia duszpasterskie

1. Dziś i przez cały V Tydzień w Ciągu Roku, prosimy naszego Kochanego Ojca, aby strzegł nas, swoją rodzinę z Ojcowską dobrocią.
2. Dziękuję wszystkim serdecznym przyjaciołom, którzy odpowiedzieli na moje zaproszenie i przybyli na wzruszającą uroczystość błogosławieństwa organów i piękny koncert. Jeszcze bardziej dziękuję Ks. Arcybiskupowi Metropolice Wacławowi Depo, że znalazł dla nas czas, by osobiście dokonać dzieła oddania naszych organów na służbę Bożą i wygłosił bardzo głębokie i budzące nadzieję słowo Boże. Jutro minie dokładnie rok od ogłoszenia o tym, że przywieziono z Norwegii do naszej parafii organy. W ogłoszeniach duszpasterskich padły wówczas słowa: „Niech to nasze wspólne dzieło Boże i jeszcze piękniejsza modlitwa w naszym kościele, będzie świadectwem naszej wręczyckiej wdzięczności i miłości do Boga, który dał nam swojego Syna, a przez to zbawił nas i nasze rodziny.” Dziękuję wszystkim, którzy zaangażowali się w przygotowanie tej uroczystości, a szczególnie dyrekcji i pracownikom Gminnego Ośrodka Kultury, Chórowi Parafialnemu na czele z kierownikiem Chóru Dorotą Janik i naszym organistą Dominikiem Ordonem, asyście liturgicznej na czele z ks. Andrzejem, p. Beacie za posprzątanie kościoła po częściowym remoncie, pani gospodyni i jej pomocnikom za przygotowanie obiadu dla najważniejszych gości.
3. W poniedziałek będziemy obchodzili 27. światowy Dzień Chorego, który ustanowił św. Jana Paweł II. W tym dniu podczas wieczornej Mszy św. wieczornej zostanie udzielony chętnym sakrament chorych, a na zakończenie Mszy św. odbędzie się krótka adoracja Najświętszego Sakramentu i indywidualne błogosławieństwo chorych Najświętszym Sakramentem. Prosimy o ofiarną pomoc tym sąsiadom, którzy chcieliby się dostać w tym dniu na modlitwę do naszej świątyni. W ramach obchodów Światowego Dnia Chorego do puszek przy figurze św. Izydora dziś, podobnie jak w całej naszej archidiecezji, składamy ofiary przeznaczone na wsparcie domów dla niepełnosprawnymi sierot społecznych oraz na prowadzenie działalności wśród niepełnosprawnych i chorych przez Katolicki Ruch Dobroczynny „Betel”.

Bardzo zachęcamy, by pomóc chętnym chorym wziąć jutro udział w diecezjalnej pielgrzymce do kościoła św. Wojciecha w Częstochowie na Mszę św. o 11:00.

4. We czwartek będziemy obchodzili święto św. Cyryla, mnicha i Metodego, biskupa, patronów Europy.
5. W nowym numerze „Niedzieli” polecamy szczególnie reportaż z duchowej kliniki, którą jest sanktuarium w Lourdes; o św. Józefie Moscatim, lekarzu z Neapolu oraz tekst pt. „Zabierają dzieci z rodzin” o niemieckim Jugendamcie.
6. W ostatnim czasie na organy złożono 3139,60 zł (Stefan Czapnik, Rafał i Lidia Tabaka, Renata Przytułska, Adela Suchanek, ks. kan. Mariusz Frukacz, redaktor „Niedzieli”, Maria Polak, Andrzej Kała, Alfreda, Anna i Wiesław Skupieniowie, trzech ofiarodawców anonimowych i pozostali uczestnicy wczorajszej uroczystości). Nie zostały jeszcze policzone ofiary z wczorajszej Mszy św. Nie licząc ich potrzeba jeszcze 15160,40 zł.

Św. Jan Paweł II

Adhortacja Apostolska CHRISTIFIDELES LAICI

O powołaniu i misji świeckich w Kościele i w świecie
dwadzieścia lat po Soborze Watykańskim II, odc. 11

ROZDZIAŁ II – LATOROŚLE JEDNEGO WINNEGO KRZEWU

Uczestnictwo świeckich w życiu Kościoła-Wspólnoty

UCZESTNICTWO ŚWIECKICH W ŻYCIU KOŚCIOŁA

25. Ludzie świeccy uczestniczą w życiu Kościoła nie tylko przez realizowanie swoich zadań i charyzmatów, ale także na wiele innych sposobów.

Uczestnictwo to wyraża się przede wszystkim w życiu i misji Kościołów partykularnych, diecezji, w których „prawdziwie obecny jest i działa jeden, święty, katolicki i apostołski Kościół Chrystusowy” (SOBÓR WATYKAŃSKI II, *Dekret o pasterskich zadaniach biskupów w Kościele Christus Dominus*, 11).

Kościoły partykularne i Kościół powszechny

Aby w sposób właściwy uczestniczyć w życiu Kościoła, świeccy muszą mieć wyraźnie określoną wizję tego, czym jest Kościół partykularny w swojej autentycznej więzi z Kościołem powszechnym. Kościół partykularny nie jest po prostu częścią powstałą w wyniku jakiegoś rozdrobnienia Kościoła powszechnego, ani Kościół powszechny nie jest po prostu zbiorem Kościołów partykularnych; łączy je między sobą żywa, istotna i stała więź, jako że Kościół powszechny żyje i ukazuje się w Kościołach partykularnych. Dlatego Sobór mówi o Kościołach partykularnych jako o wspólnotach „uformowanych na wzór Kościoła powszechnego, w których istnieje i z których się składa jeden i jedyny Kościół katolicki”.

Nawołując świeckich do czynnego udziału w życiu własnego Kościoła partykularnego, Sobór zachęca ich także do tego, by coraz bardziej rozwijali w sobie ducha „katolickości”. „Niech będą zawsze uwrażliwieni — czytamy w Dekrecie o apostołstwie świeckich — na sprawy diecezji, której parafia jest jakby komórką, gotowi zawsze na wezwanie swego pasterza zaangażować własne siły w przedsięwzięcia diecezjalne. Co więcej, by zadośćuczynić potrzebom miast i okręgów

wiejskich, niech nie zacieśniają swej współpracy do granic parafii czy diecezji, ale niech usiłują rozszerzyć ją na tereny międzyparafialne, międzydiecezjalne, narodowe i międzynarodowe, tym bardziej że nasilający się ustawicznie ruch ludnościowy, wzrastająca współzależność ludzi i łatwość komunikacji nie pozwalają już, aby jakakolwiek część społeczności pozostawała w izolacji. W ten sposób niech troszczą się o potrzeby ludu Bożego rozsianego po całym świecie”.

W związku z tym Synod wzywał, aby popierać tworzenie diecezjalnych rad duszpasterskich, które w razie potrzeby spełniają funkcję organów doradczych. W rzeczywistości chodzi tu o zasadniczą formę współpracy i dialogu, a także rozpoznania, na szczeblu diecezjalnym. Udział świeckich w tych radach pozwoli rozszerzyć zakres konsultacji, a zasada współpracy, mającej w pewnych przypadkach charakter decyzyjnalny, będzie stosowana szerzej i odważniej.

Udział świeckich w synodach diecezjalnych oraz w synodach partykularnych, prowincjalnych lub plenarnych, jest przewidziany przez Kodeks Prawa Kanonicznego. Może przyczynić się on do pogłębiania jedności i realizowania misji Kościoła partykularnego, zarówno w jego własnym obrębie, jak i w łączności z innymi Kościołami partykularnymi, które należą do tej samej prowincji kościelnej lub Konferencji Episkopatu.

Do Konferencji Episkopatu należy wybór metod najbardziej stosownych dla rozwijania na poziomie krajowym lub regionalnym funkcji doradczej i innych form współpracy świeckich mężczyzn i kobiet, tak by przy właściwej ocenie wspólnych problemów uwidoczniła się wyraźniej kościelna komunია wszystkich.

ORĘDZIE PAPIEŻA FRANCISZKA NA XXVII ŚWIATOWY DZIEŃ CHOREGO 2019 r.

„Darmo otrzymaliście, darmo dawajcie” (Mt 10,8)

Drodzy Bracia i Siostry,

„Darmo otrzymaliście, darmo dawajcie” (Mt 10,8). Są to słowa wypowiedziane przez Jezusa, gdy wysłał apostołów do szerzenia Ewangelii, aby Jego Królestwo było propagowane przez gesty bezinteresownej miłości.

Z okazji XXVII Światowego Dnia Chorego, który w sposób uroczysty będzie obchodzony w Kalkucie w Indiach dnia 11 lutego 2019 roku, Kościół – Matka wszystkich swoich dzieci, zwłaszcza słabych – pamięta, że gesty wielkodusznego daru, jak te Miłosiernego Samarytanina, są najbardziej wiarygodną drogą ewangelizacji. Opieka nad chorymi wymaga profesjonalizmu i czułości, bezinteresownych gestów, niezwłocznych i prostych, jak zwyczajny dotyk, poprzez które daje się odczuć drugiemu, że jest „ważny”.

Życie jest darem od Boga, jak napomina święty Paweł: „Cóż masz, czego byś nie otrzymał?” (1 Kor 4,7). Egzystencja, właśnie dlatego, że jest darem, nie może być uważana za zwykłe posiadanie czy prywatną własność, zwłaszcza w obliczu zdobyczy medycyny i biotechnologii, które mogłyby doprowadzić człowieka do ulegnięcia pokusie manipulowania „drzewem życia” (por. Rdz 3,24).

W obliczu kultury odrzucenia i obojętności chciałbym stwierdzić, że dar powinien być uznany za paradygmat zdolny do przeciwstawienia się indywidualizmowi i współczesnemu rozdrobnieniu społecznemu, do poruszenia nowych więzi i różnych form współpracy ludzkiej między narodami i kulturami. Dialog, będący warunkiem daru, otwiera relacyjne przestrzenie ludzkiego wzrostu i rozwoju, zdolne przełamać skonsolidowane schematy sprawowania władzy w społeczeństwie. Darowanie nie utożsamia się z czynnością dawania, ponieważ może być ono tak nazwane tylko, jeśli daje się siebie samego. Nie może to być zredukowane do zwyczajnego przekazania jakiejś własności lub przedmiotu. Różni się ono od dawania właśnie dlatego, że zawiera dar z siebie i zakłada pragnienie utworzenia więzi. Dar jest więc wzajemnym uznaniem, które jest konieczną cechą więzi społecznej. W darze kryje się odbicie miłości Bożej, która osiąga punkt kulminacyjny we wcieleniu Jezusa i w wylaniu Ducha Świętego.

Każdy człowiek jest biedny, potrzebujący i ubogi. Kiedy rodzimy się, aby żyć, potrzebujemy opieki naszych rodziców. Stąd w żadnej fazie i na żadnym etapie życia nikt z nas nie jest w stanie całkowicie uwolnić się od potrzeby i pomocy innych, nie jest też nigdy w stanie przezwyciężyć granicy bezsilności przed kimś lub przed czymś. To jest ten stan, który charakteryzuje nasze bycie „stworzeniami”. Uczciwe uznanie tej prawdy zachęca nas do pozostawania pokornymi i do praktykowania z odwagą solidarności jako cnoty nieodzownej dla istnienia.

Ta świadomość przynagla nas do działania odpowiedzialnego i przemyślanego, mając na uwadze dobro, które jest jednocześnie osobiste i wspólne. Tylko kiedy człowiek pojmuje siebie nie jako zamknięty świat, ale jako kogoś ze swej natury związanego ze wszystkimi innymi – jako „bracia” – możliwa jest praktyka solidarności społecznej, oparta na dobru wspólnym. Nie wolno nam się bać uznać siebie za potrzebujących i niezdolnych zapewnić sobie wszystkiego, czego potrzebujemy, gdyż sami o własnych siłach nie jesteśmy w stanie pokonać wszystkich ograniczeń. Nie obawiajmy się tej prawdy, ponieważ sam Bóg w Jezusie pochylał się (por. Flp 2,8) i pochyla nad nami i naszym ubóstwem, aby nam pomóc i dać te dobra, których sami sobie nie jesteśmy w stanie zapewnić.

Na okoliczność uroczystej celebracji w Indiach chciałbym z radością i podziwem przypomnieć postać Świętej Matki Teresy z Kalkuty, wzorca miłości, która uwidoczniła miłość Boga wobec ubogich i chorych. Jak stwierdziłem w czasie jej kanonizacji, „Matka Teresa przez całe swoje życie była hojną szafarką Bożego miłosierdzia, gotową do służenia wszystkim przez przyjmowanie i obronę ludzkiego życia, tego nienarodzonego oraz tego opuszczonego i odrzuconego. (...) Pochylała się nad osobami wyczerpanymi, pozostawionymi śmierci na poboczach dróg, rozpoznając w nich godność daną im przez Boga; zabierała głos wobec możnych tej ziemi, aby uznali swoje winy wobec zbrodni (...) ubóstwa stworzonego przez nich samych. Miłosierdzie było dla niej 'solą', która nadaje smak każdemu jej działaniu i 'światłem' rozjaśniającym ciemności tych, którzy nie mieli już nawet łez, aby płakać nad swoim ubóstwem i cierpieniem. Jej misja na obrzeżach miast i na egzystencjalnych peryferiach pozostaje w naszych czasach wymownym świadectwem Bożej bliskości wobec najbiedniejszych z biednych” (Homilia, 4

września 2016).

Święta Matka Teresa pomaga nam zrozumieć, że jedynym kryterium działania musi być bezinteresowna miłość wobec wszystkich, bez względu na język, kulturę, grupę etniczną czy religię. Jej przykład nadal prowadzi nas do poszerzania horyzontów radości i nadziei dla ludzkości potrzebującej zrozumienia i czułości; zwłaszcza dla tych, którzy cierpią.

Ludzka wielkoduszność jest zaczynem działania wolontariuszy, którzy mają wielkie znaczenie w sektorze społeczno-medycznym i którzy w wymowny sposób żyją duchowością Miłosiernego Samarytanina. Dziękuję i wspieram wszystkie stowarzyszenia wolontariackie, które zajmują się transportem i ratowaniem pacjentów, które zapewniają dawstwo krwi, tkanek i organów. Szczególnym obszarem, w którym Wasza obecność wyraża optykę Kościoła, jest ochrona praw chorych, zwłaszcza tych cierpiących na choroby wymagające specjalnej opieki, nie zapominając także o wymiarze zwiększania świadomości i profilaktyki. Wasza służba wolontaryjna w strukturach sanitarnych i domowych ma ogromne znaczenie, począwszy od opieki zdrowotnej po wsparcie duchowe. Korzysta z niej wielu chorych, samotnych, ludzi w podeszłym wieku, słabych psychicznie i fizycznie. Zachęcam Was, abyście nadal byli znakiem obecności Kościoła w zsekularyzowanym świecie. Wolontariusz jest bezinteresownym przyjacielem, któremu można powierzyć myśli i emocje; poprzez słuchanie tworzy on warunki, w których chory, nie jest już biernym obiektem opieki, ale staje się aktywnym podmiotem i bohaterem wzajemnej relacji, zdolnym do odzyskania nadziei i lepiej przygotowanym do zaakceptowania leczenia. Wolontariat komunikuje wartości, zachowania i style życia, które w centrum mają pasję obdarowywania. W ten sposób realizuje się humanizacja opieki.

Postawa bezinteresowności powinna pobudzać przede wszystkim katolickie placówki opieki zdrowotnej, ponieważ to właśnie logika Ewangelii określa ich działanie, zarówno na obszarach najbardziej zaawansowanych, jak i w miejscach najtrudniejszych. Katolickie placówki są powołane, aby wyrażać istotę daru, darmości i solidarności, w odpowiedzi na logikę zysku za wszelką cenę, logikę dawania, aby otrzymywać, logikę wyzysku nie zwracającego uwagi na ludzi.

Wzywam Was wszystkich, na różnych poziomach, do promowania kultury bezinteresowności i daru, niezbędnych do przezwyciężenia kultury zysku i odrzucenia. Katolickie instytucje opieki medycznej nie powinny wpadać w myślenie biznesowe, ale dbać o opiekę nad człowiekiem, bardziej niż o zysk. Wiemy, że zdrowie jest relacyjne, zależy od interakcji z innymi i potrzebuje zaufania, przyjaźni i solidarności. To jest dobro, którym można się cieszyć „w pełni” wyłącznie, gdy się nim dzieli. Wskaźnikiem zdrowia chrześcijanina jest radość z bezinteresownego daru.

Was wszystkich zawierzam Maryi, Uzdrawieniu chorych. Niech nam pomaga dzielić się darami otrzymanymi w duchu dialogu i wzajemnego przyjęcia, abyśmy żyli jak bracia i siostry, uważni na potrzeby jedni drugich, abyśmy wiedzieli, jak dawać z sercem hojnym i uczyli się radości z bezinteresownej służby. Z miłością zapewniam wszystkich o mojej bliskości w modlitwie i z serca udzielam Apostolskiego Błogosławieństwa.

Intencje Mszalne

Niedziela 10.02 – V Niedziela Zwykła

- 8:00** + Wacława Rykałę (2 r.), Grzegorza Rykałę, zmarłych z rodzin Rykałów i Chęcińskich
- 10:00** + Eryka (11 r.), Felicję, Jerzego, Wiesława (7 r.), Zofię Dłubaków, Anielę (37 r.) i Piotra Marczyków, Mariana i Mariannę Sobczaków, Irenę Mazurek
- 12:00** Za parafian
- 17:00** + Franciszka i Stefanię Mastalerzów, Feliksa Bogusa

Poniedziałek 11.02

- 18:00** **MSZA ŚW. W UDZIELENIEM SAKRAMENTU CHORYCH**
ADORACJA NAJŚWIĘTSZEGO SAKRAMENTU
I BŁOGOSŁAWIEŃSTWO INDYWIDUALNE DLA CHORYCH
+ Stanisławę Soluch od chrześnicy Haliny z rodziną

Wtorek 12.02

- 18:00** + Jana (15 r.), Alojzego Kałów

Środa 13.02

- 18:00**
- 1.) W intencjach znajdujących się w skrzynce modlitewnej
 - 2.) O Boże błóg. dla fundatorów i budowniczych organów piszczałkowych
 - 3.) + Eugeniusza i Mariannę Trzepizurów, Franciszka i Mariannę Trzepizurów, Franciszka, Mariannę, Anielę i Czesława Paturejów, zmarłych z tych rodzin
 - 4.) + Stefana Cebulę od siostry Lucyny z rodziną
 - 5.) + Mariannę (16 r.), Kazimierza, Julię, Stanisława Wałęgów, Michalinę i Józefa Kędziorów, Walerię i Józefa Patyków, Dariusza i Henryka Blukaczów, Juliannę Witt
 - 6.) + Danielę Tukaj od Marii Janiszewskiej-Bociańskiej z rodziną
 - 7.) + Genowefę (7 r.) i Stanisława (5 r.) Drożdżów, Piotra i Józefę Soluchów
 - 8.) + Anielę (r.), Piotra, Stefanię, Mariana Marczyków,
 - 9.) + Jerzego Lizureja od rodziny Dorożyńskich
 - 10.) + Tadeusza Pietrzaka od Heni, Eli i Lili z rodzinami
 - 11.) + Danutę Marczyk od chrześnicy Teresy z rodziną
 - 12.) + Halinę Jeziorowską (3 r.), Władysława Florka, Weronikę i Stanisława Nowaków Helenę Paruzel, Janinę Nowakowską

Czwartek 14.02 – Święto św. Cyryla, mnicha i Metodego, biskupa

- 18:00** + Juliannę, Józefę, Helenę, Tadeusza, Franciszka Pietrzaków i zmarłych z rodziny Pietrzaków

Piątek 15.02

- 18:00** + Jerzego Lizureja od swatowej Janiny z rodziną
- 18:40** **Adoracja Najświętszego Sakramentu w ciszy** (do 21:30)
od 20:00 do 21:00 – **Adoracja prowadzona**

Sobota 16.02

9:00 + Ewę Majchrzak od Ewy z rodziną z Bochni

18:00 + Władysława Paruzela (6 r.)

Niedziela 17.02 – VI Niedziela Zwykła

8:00 + Janinę (12 r.) i Józefa Parkitnych, Czesławę i Ludwika Gębusiów i zmarłych z ich rodzin

10:00 + Daniełę Tukaj od pracowników Apteki św. Łukasza w Częstochowie

12:00 O Boże błóg. dla Blanki Dorożyńskiej i jej rodziny z okazji chrztu św.

O Boże błóg. dla Mai Maźniak i jej rodziny z okazji chrztu św.

O Boże błóg. dla Leny Kostrzewy i jej rodziny z okazji chrztu św.

17:00 + Eugeniusza i Annę Głąbów, Mariana i Janinę Lochów

Msze św. w niedziele i święta wolne od pracy 8:00, 10:00, 12:00, 17:00

Msze św. w dni powszednie

7:00, 17:00 (w niektóre dni, według intencji mszalnych), 9:00 (soboty),

18:00 (od poniedziałku do soboty)

Nowenna do św. Józefa w środy o 18:00

Nabożeństwa I-czwartkowe i I-piątkowe o 18:40; I-sobotnie o 9:40

Krąg biblijny w każdą środę o 19:15 w domu św. Józefa; wstęp wolny

Adoracja Najświętszego Sakramentu piątek, 18:40 - 21:30

Próby chóru parafialnego czwartek, 20:00 – 21:30

Codzienna modlitwa różańcowa

W niedzielę o 7:15; od poniedziałku do piątku 7:30; w sobotę 9:40

Odwiedziny chorych z obrzędem Komunii św. poza Mszą św.

Pierwsze piątki i pierwsze soboty miesiąca oraz na żądanie

Grupy Ministranci – soboty o 10:00; lektorzy – czwartek o 19:00,

Spotkania dla młodzieży – piątek o 19:00,

Akcja Katolicka – poniedziałek o 20:00,

Żywy Różaniec – pierwszy wtorek miesiąca, Dzieci Boże – piątek o 16:30,

Diakonia miłosierdzia – pierwszy wtorek miesiąca o 16:30 (kontakt: 609136447),

Diakonia wyzwolenia – pierwszy piątek miesiąca o 19:00.

Biblioteka parafialna w domu św. Józefa, czynna od 17:00 do 17:45

Księgarnia parafialna w domu św. Józefa, czynna od poniedziałku do piątku od 17:00 do 19:20 i w soboty od 11:00 do 12:00 oraz na życzenie

Kancelaria parafialna

Poniedziałek, środa i piątek po wieczornej Mszy św.; pilne sprawy - tel. 504843975

Kontakt ul. 3-Maja 4, 42-130 Wręczyca Wielka,

parafiawreczyca.pl, tel. 34 3170213, oblubieniec@parafiawreczyca.pl

Konto parafialne

Parafia Katolicka św. Józefa, PKO Bank Polski 66 1020 1664 0000 3802 0331 2881